

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

VAN

DU

06-06-2000

06-06-2000

Inhoud

Dinsdag 6 juni 2000

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE - COM 219

Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het uitblijven van de benoeming van het hoofd van de Staatsveiligheid" (nr. 1943)

4

sprekers : **Tony Van Parys, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het uitblijven van de benoeming van een nationaal magistraat" (nr. 1944)

5

sprekers : **Tony Van Parys, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Charles Michel aan de minister van Justitie over "de verlenging van de werkzaamheden van de commissie belast met het opstellen van een basiswet gevangeniswezen en rechtspositie van gedetineerden" (nr. 1989)

7

sprekers : **Charles Michel, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Sommaire

Mardi 6 juin 2000

COMMISSION DE LA JUSTICE - COM 219

Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'absence de nomination d'un chef de la Sûreté de l'Etat" (n° 1943)

4

orateurs : **Tony Van Parys, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'absence de nomination d'un magistrat national" (n° 1944)

5

orateurs : **Tony Van Parys, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Charles Michel au ministre de la Justice sur "la prolongation des travaux de la commission chargée de l'élaboration de la loi de principes concernant l'administration pénitentiaire et le statut juridique des détenus" (n° 1989)

7

orateurs : **Charles Michel, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de uitspraak van het arbitragehof in het dossier van het kanton Sint-Pieters-Leeuw" (nr. 1998)

7

sprekers : **Bart Laeremans, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Charles Michel aan de minister van Justitie over "de aanpassing van de wetgeving op het auteursrecht aan de nieuwe mogelijkheden van de informatica" (nr. 2011)

9

sprekers : **Charles Michel, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de toekenning van de kopie van een vonnis aan een burger, niet-partij in het geding" (nr. 1993)

10

sprekers : **Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'arrêt de la cour d'arbitrage dans le dossier sur le canton de Leeuw-Saint-Pierre" (n° 1998)

7

orateurs : **Bart Laeremans, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Charles Michel au ministre de la Justice sur "l'adaptation de la législation relative au droit d'auteur aux nouvelles possibilités de l'informatique" (n° 2011)

9

orateurs : **Charles Michel, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "la remise d'une copie d'un jugement à un citoyen tiers à la cause" (n° 1993)

10

orateurs : **Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

COMMISSION DE LA JUSTICE

RÉUNION PUBLIQUE DU

MARDI 6 JUIN 2000

De vergadering wordt geopend om 10.25 uur door de heer **Fred Erdman**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 10.25 heures par M. **Fred Erdman**, président.

Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het uitblijven van de benoeming van het hoofd van de Staatsveiligheid" (nr. 1943)

Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'absence de nomination d'un chef de la Sûreté de l'Etat" (n° 1943)

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het voormalige hoofd van de Staatsveiligheid, de heer Van Lijsebeth, heeft reeds op 20 september 1999 de eed afgelegd als nieuwe procureur des Konings te Antwerpen. Tot op heden - begin juni 2000 - is hij nog niet vervangen als hoofd van de Staatsveiligheid. Waarom werd er nog geen nieuwe chef van die Staatsveiligheid benoemd ? Wat zijn hiervoor de redenen ? Ik wens terzake een aantal bedenkingen te maken. We zitten reeds 8 maanden zonder effectieve leiding van de Staatsveiligheid. Als we de media mogen geloven, heeft dit reeds gevolgen. Veertien dagen geleden heb ik in de pers gelezen dat de afwezigheid van een effectieve leiding van de Staatsveiligheid aanleiding is voor een malaise in die dienst. Naar verluidt wordt men geconfronteerd met een leegloop van de nieuw aangewezen inspecteurs die massaal solliciteren voor een ambt bij de gerechtelijke politie. Een ander probleem zijn de vele mutaties waardoor een aantal Franstaligen Nederlandstalige dossiers moeten verwerken. Eveneens in de media is het bericht verschenen dat het informaticasysteem van de Staatsveiligheid gedurende 5 weken niet heeft gefunctioneerd. Dit doet de wenkbrauwen fronsen. In hetzelfde bericht meldde men dat de directieraad van de Staatsveiligheid sinds maanden niet meer vergaderd heeft. Collega Michel, de sectie-Afrika, mijns inziens geen onbelangrijke sectie, ligt plat

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

OPENBARE VERGADERING VAN

DINSDAG 6 JUNI 2000

omwille van interne conflicten. Er zouden problemen zijn bij de dienst terrorisme, meer bepaald de afdeling die zich met de islam bezighoudt. Er is eveneens een probleem inzake de strijd tegen de economische spionage. Last but not least is de geloofwaardigheid van de Staatsveiligheid bij de buitenlandse inlichtingendiensten sterk gediscrediteerd, onder meer door de afwezigheid van het hoofd van de Staatsveiligheid. Op de Club van Bern, de jaarlijkse bijeenkomst van de verantwoordelijken van de Europese veiligheids- en inlichtingendiensten in Straatsburg, heeft onze vertegenwoordiger zich laten vervangen door een ondergeschikte. Dit is bij de top van de Europese veiligheids- en inlichtingendiensten in het verkeerde keelgat geschoten.

De vraag rijst dan of deze malaise kan blijven duren ? Waarom blijft die benoeming uit ?

Ik wens er nog een element aan toe te voegen. Kwade tongen beweren dat de PS, in de persoon van de voorzitter van de PS, fundamentele bezwaren heeft en de heer Di Rupo dwars zou liggen omdat een van de kandidaten-opvolgers in een aantal dossiers van de toenmalige voorzitter van de PS betrokken zou zijn geweest. Dit beweren echter kwade tongen. Wie ben ik om de uitspraken van deze kwade tongen over te nemen ?

Mijnheer de minister, ik kom tot mijn vraag. Waarom hebben wij in dit land gedurende ongeveer negen maanden geen effectieve leiding aan het hoofd van de Diensten voor de Veiligheid van de Staat ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Parys, wie bent om de uitspraken van de kwade tongen over te nemen ? Wie ben ik dan a fortiori om dat te doen ? Ik laat die uitspraken voor rekening van degenen die menen dergelijke berichten de wereld te moeten insturen.

Door de benoeming van de heer Van Lijsebeth tot procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg in Antwerpen kwam de betrekking van administrateur-generaal bij de Staatsveiligheid vrij. De

Marc Verwilghen

oproep tot kandidaten werd op 28 januari 2000 in het Staatsblad bekendgemaakt. Vijf kandidaten hebben zich aangemeld. Ik heb een ontwerp van koninklijk besluit opgesteld, na vergelijking van de titels en de verdiensten van de kandidaten, waarin een van de kandidaten als administrateur-generaal wordt voorgedragen. Het artikel 6, § 3, 1° 2 van de wet van 30 november 1998, houdende de regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, bepaalt dat elk ontwerp van koninklijk besluit betreffende de benoeming en de aanwijzing van de ambtenaren-generaal van de Diensten voor de Veiligheid van de Staat het eensluidend vereiste akkoord van de minister van Binnenlandse Zaken moet krijgen. Het tweede lid van paragraaf drie van hetzelfde artikel bepaalt dat de termijn waarbinnen de minister van Binnenlandse Zaken zijn advies dient te verstrekken niet minder dan 20 werkdagen mag bedragen en dat het advies geacht wordt eensluidend te zijn wanneer deze termijn is verstreken. Ingevolge de vermelde bepalingen heb ik de minister van Binnenlandse Zaken om eensluidend advies gevraagd betreffende het ontwerp van koninklijk besluit waarin ik de aanwijzing van de administrateur-generaal van de Dienst voor de Veiligheid van de Staat heb voorgedragen. Ingevolge berichten, die ik gisteren 5 juni 2000 heb ingewonnen, blijkt het dossier op komst te zijn. Ik zal het dus eerstdaags ontvangen en de procedure zal dan worden afgewerkt. Dit betekent dat, indien er geen opmerkingen zijn, het dossier voor ondertekening aan de Koning zal worden gezonden.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de minister, uit deze werkwijze blijkt toch dat vragen van parlementsleden aanleiding kunnen geven tot beslissingen. Het is hoog tijd dat wij iemand tot het hoofd van de Staatsveiligheid aanstellen. Ik hoop dat het advies van de minister van Binnenlandse Zaken eensluidend zal zijn, zodat het koninklijk besluit vlug kan verschijnen.

Wij hadden in de begeleidingscommissie, die zich bezighoudt met het toezicht op de comités P en I en specifiek met het toezicht op de inlichtingendienst, een bericht van de heer Delepiepierre, het hoofd van het comité I, ontvangen waarin hij sprak van "une certaine forme d'immobilisme et un manque de pro-activité" ten aanzien van de Staatsveiligheid en meer bepaald in de reactie op de vaststellingen inzake het netwerk Echelon waaruit bleek dat de Staatsveiligheid niet adequaat reageerde op de vaststellingen van het toezichtcomité.

Ik hoop dat we vlug over het hoofd van de Staatsveiligheid kunnen beschikken zodat dit kan worden verholpen. Ik dank de minister voor het antwoord op de vraag.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het uitblijven van de benoeming van een nationaal magistraat" (nr. 1944)

Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'absence de nomination d'un magistrat national" (n° 1944)

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook hier stellen wij vast dat een belangrijke benoeming uitblijft. Op 18 november 1999 werd toenmalig nationaal magistraat Vandoren aangesteld tot voorzitter van het vernieuwde comité P. Hier geldt dus een gelijkaardige vraag. Voorafgaand wens ik echter te vragen een vacature reeds in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd. Ik heb dat niet gezien, maar misschien heb ik er overheen gelezen. Waarom blijft ook hier de benoeming van een nieuwe nationale magistraat uit ? Ik kan mij moeilijk voorstellen dat wij ons kunnen veroorloven te functioneren met twee nationale magistraten en niet met drie zoals op dit ogenblik wettelijk is bepaald.

Wij hebben in de parlementaire onderzoekscommissies kunnen ervaren hoe de nationale magistraten onder meer worden overstelpt met allerlei opdrachten en vragen en dit dan nog op een dubbel niveau. Ik bedoel dan enerzijds de coördinatie tussen gerechtelijke dossiers, vooral wanneer deze de arrondissementsgrenzen overstijgen, en anderzijds het fungeren als aanspreekpunt voor het buitenland. Deze magistraten spelen een cruciale rol inzake buitenlandse gerechtelijke samenwerking. De vraag is of het uitblijven van de benoeming van een nationaal magistraat geen invloed heeft op de uitvoering van deze opdrachten. Specifiek denk ik dan aan Euro 2000, waarbij de nationale magistraat specifiek als opdracht heeft als aanspreekpunt te fungeren voor de internationale gerechtelijke samenwerking. Zal het uitblijven van een aanstelling geen nadelen geven voor deze samenwerking ? Ik denk dat ik u er niet moet van overtuigen dat, in het kader van Euro 2000, de internationale gerechtelijke samenwerking ontzettend belangrijk is. Ik vrees dat onder meer ook in verband hiermee het uitblijven van de benoeming van een opvolger voor de heer Vandoren toch wel heel nadelige gevolgen heeft.

Als het juist is dat de vacature nog niet werd gepubliceerd, heeft dit toch belangrijke gevolgen. Bij gebrek aan publicatie vóór 1 april 2000 zal de Hoge Raad voor Justitie immers deze benoeming moeten behandelen, behoudens vergissing van mijnentwege. Dat betekent eigenlijk dat, als de Hoge Raad dan operationeel zou zijn vanaf 1 augustus 2000, wij bij die datum nog eens negen maanden moeten optellen. Die termijn is namelijk nodig om de Hoge Raad voor Justitie toe te laten alle formaliteiten te vervullen om tot voordracht van een kandidaat over te gaan. Dat zou betekenen dat wij ten vroegste in juli 2001 zouden kunnen beschikken over een vervanger voor de heer Vandoren. Dat betekent dat wij gedurende nagenoeg twee jaar niet zullen kunnen beschikken over een qua capaciteiten volledig uitgeruste nationale magis-

Tony Van Parys

tratuur. Wij kunnen ons dit niet veroorloven, ook al omdat reeds werd gesproken over een federaal parket dat niet zou bestaan uit slechts drie magistraten, maar uit veel meer.

In de huidige situatie werd trouwens reeds vastgesteld dat drie nationale magistraten helemaal niet voldoende waren. Er was behoefte aan minstens vijf nationale magistraten. Ik vraag mij af hoe op dit ogenblik de twee nationale magistraten de zaken moeten regelen, wetende dat enige tijd geleden een van hen niet actief kon zijn, ingevolge gezondheidsproblemen zodat die instelling niet volledig beschikbaar was.

De instelling is nochtans zeer belangrijk in de coördinatie van gerechtelijke dossiers. De vraag is dus of er reeds een vacature is? Waarom blijft de benoeming van een nationale magistraat uit? Wat is de oorzaak ervan? Wanneer mogen we de nationale magistraat in vervanging van de heer Vandoren dan verwachten? Ik hoop dat ook hier goed nieuws in het vooruitzicht kan worden gesteld, zoals daarnet inzake de benoeming van de administrateur-generaal van de Staatsveiligheid.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Parys, na de aanduiding van mijnheer Vandoren tot voorzitter van het Comité P is er geen oproep tot kandidaten voor de vacante plaats van nationaal magistraat gepubliceerd. Dat is niet gebeurd omdat het Octopus-akkoord voorziet in de oprichting van een federaal parket en de verwezenlijking ervan in het regeerakkoord als prioritair werd beschouwd. De beginselen volgens dewelke het federaal parket zal functioneren zijn vermeld in de wet van 22 december 1998 betreffende de verticale integratie van het openbaar ministerie, het federaal parket en de raad van de procureurs des Konings. Ik heb besloten vooralsnog niet te voorzien in een uitbreiding van het kader van de nationale magistraten vermits door mijn administratie alles in het werk is gesteld om het federaal parket binnen de kortste termijn operationeel te maken. Ik kan u trouwens zeggen dat het wetsvoorstel terzake reeds is opgenomen in de mededelingen aan de Ministerraad en dat het de bedoeling is deze materie zo spoedig mogelijk aan te snijden.

Wat de vervanging van mijnheer Vandoren betreft, meen ik dat ik een afwachtende houding moet aannemen en dit uitsluitend om de redenen die ik net heb vermeld, namelijk het prioritair uitvoeren van het federaal parket. De teksten zijn klaar en wij zullen ze zo spoedig mogelijk indienen. Slechts wanneer zou blijken dat het opstarten van het federaal parket toch vertraging zou oplopen, kan deze aangelegenheid nog onderzocht worden. De operationaliteit van de Hoge Raad voor de Justitie brengt met zich dat de procedure zal gevolgd worden vanaf 1 augustus en niet vanaf 1 april.

Wat de taakverdeling betreft met het oog op de belangrijke evenementen, waarvan u er één genoemd hebt, zijn de nationale magistraten tot een akkoord gekomen om mevrouw Van Heers aan te duiden voor Euro 2000 met de specifieke opdrachten die daarbij zijn voorzien. Zij heeft alle voorbereidingen meegemaakt en heeft zich dus in deze materie ingewerkt. Op dat vlak zijn dus de nodige schikkingen getroffen.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, sta me toe mijn verbazing uit te drukken over de handelwijze van de minister in dit geval. Het gaat over de afwachtende houding die wordt gehanteerd in afwachting tot het federaal parket tot stand komt. Ik ben het niet eens met deze afwachtende houding, mijnheer de minister, omdat de nationale magistraten in de strijd tegen de criminaliteit en de georganiseerde misdaad een heel belangrijke rol spelen en wij op die manier een van de actoren ontbreken die de coördinatie kan verzekeren. U kunt stellen dat het federaal parket er zal komen. Het is nu begin juni. Wij hebben het wetsvoorstel nog niet gezien. Wanneer het in de Ministerraad is besproken, zal dat waarschijnlijk net voor de zomervakantie bij het parlement worden ingediend. Ik veronderstel dat de behandeling van dit agendapunt enige tijd in beslag zal nemen. In het beste geval zullen Kamer en Senaat de bespreking ervan tegen het einde van het burgerlijk jaar kunnen afronden. Dit zal een snelle procedure vergen en een gemakkelijke houding van de oppositie, maar u weet dat medewerking van de oppositie in dergelijk belangrijke aangelegenheden een evidentie is.

Het is trouwens een element van het Octopusakkoord. We stellen vast dat het wetsontwerp opnieuw zonder medeweten van de oppositie wordt ingediend. Dit zijn we ondertussen reeds gewoon geraakt.

In de meest optimistische vooruitzichten zal dit tegen het einde van dit burgerlijk jaar klaar zijn. Dit betekent dat de uitvoering van de wet op het federaal parket dan pas kan starten zodat het federaal parket in het allerbeste geval slechts tegen het eind van 2001 kan worden opgestart. Tussen november 1999 en begin 2002 zullen de nationale magistraten met twee in plaats van met drie moeten werken. Het stond nochtans vast dat er minstens 5 nationale magistraten moeten zijn. Uit het wetsontwerp zal blijken dat het federaal parket veel meer federale magistraten zal bevatten dan de 5 die eerst waren voorzien.

De afwachtende houding van de minister zal catastrofale gevolgen hebben voor de prioriteiten onder meer inzake de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit en de afhandeling van belangrijke gerechtelijke dossiers. Men kan zich, mijns inziens, niet veroorloven om gedurende de helft van een legislatuur niet te kunnen beschikken over een volwaardig aantal nationale magistraten.

Tony Van Parys

Had men de vacature onmiddellijk gepubliceerd - zelfs dit is nog niet gebeurd - dan beschikten we op dit ogenblik reeds over een derde nationaal magistratuur. Men zal de gevolgen moeten dragen van de politieke houding die men in dit dossier aanneemt. Op zijn zachtst uitgedrukt is dit een onverantwoorde politieke houding, zeker omdat de nationale magistraten belangrijke materies behandelen.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, ik wens te repliceren op de bemerkingen van de heer Van Parys.

Vooreerst weten we allemaal dat het systeem van nationale magistraten ons niet toeliet om performant te werken op het terrein. Mocht dit wel het geval zijn geweest, zouden verschillende onderzoekscommissies niet hebben voorgesteld een federaal parket op te richten. Dat is een evidentie die we niet kunnen ontkennen. Het lijkt me een prioriteit om het federaal parket zo snel mogelijk uit de grond te stampen. Daarvoor zijn al de nodige maatregelen genomen. We kunnen reeds de komende weken in dit dossier vooruitgang boeken.

Ten tweede, de huidige nationale magistraten die worden bijgestaan door bijstandsmagistraten - we mogen niet uit het oog verliezen dat de materies verdeeld werden - nemen de taak over. Er stellen zich geen essentiële problemen. Ik zal slechts overgaan tot bijkomende ondersteuning als blijkt dat dit nodig is. Bijkomende ondersteuning stelt immers randproblemen. Als er een nieuwe nationaal magistratuur wordt aangesteld moet hij/zij met een delegatie werken waaraan men niet zo maar een eind kan stellen. Magistraten die bij delegatie gekomen zijn, kunnen niet zo maar terugkeren naar de plaats die ze hebben verlaten.

We moeten de problematiek niet dramatiseren. Ik blijf waakzaam en heb terzake reeds overleg gepleegd met het college van procureurs-generaal. Als we binnen aanvaardbare termijnen een federaal parket kunnen oprichten, biedt dit de mogelijkheden die de wetgever in de aanbevelingen van de verschillende parlementaire onderzoekscommissies heeft willen bieden.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Question orale de M. Charles Michel au ministre de la Justice sur "la prolongation des travaux de la commission chargée de l'élaboration de la loi de principes concernant l'administration pénitentiaire et le statut juridique des détenus" (n° 1989)

Mondelinge vraag van de heer Charles Michel aan de minister van Justitie over "de verlenging van de werkzaamheden van de commissie belast met het opstellen van een basiswet gevangeniswezen en rechtspositie van gedetineerden" (nr. 1989)

M. Charles Michel (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, ma question, qui sera relativement brève, porte effectivement sur la commission chargée de l'élaboration de la loi de principes concernant l'administration pénitentiaire et le statut juridique des détenus. Si mes renseignements sont exacts, cette commission avait vu ses travaux prolongés jusqu'à la fin du mois de février dernier.

Par conséquent, monsieur le ministre, pouvez-vous nous informer quant au dépôt éventuel d'un rapport par la commission ? Disposez-vous de ce rapport ? Si tel est le cas, quelles sont les lignes directrices qui y apparaissent ? Enfin, dans quel délai pensez-vous que le parlement pourra en disposer et, le cas échéant, en débattre ou en tirer les conclusions qui s'imposent sur le plan législatif ?

M. Marc Verwilghen, ministre : Monsieur le président, monsieur Michel, si votre question est brève, ma réponse le sera encore plus. La commission chargée de l'élaboration de la loi de principes concernant l'administration pénitentiaire et le statut juridique des détenus me transmettra très prochainement son rapport officiel.

Les travaux sont terminés et l'on apporte actuellement la touche finale au lay-out du rapport. Il est donc fort probable que je recevrai dans les prochains jours le rapport en question.

Celui-ci sera alors mis à l'étude au sein de mon cabinet. Mais je ne vois aucun inconvénient à vous en faire connaître les lignes directrices dès que possible.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de uitspraak van het arbitragehof in het dossier van het kanton Sint-Pieters-Leeuw" (nr. 1998)

Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'arrêt de la cour d'arbitrage dans le dossier sur le canton de Leeuw-Saint-Pierre" (n° 1998)

Ik vestig de aandacht van de commissieleden erop dat ik via de minister een afschrift van het arrest heb gekregen. Ik zal iedereen daarvan een afschrift bezorgen, zodat u kunt beschikken over de volledige tekst.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sommigen hebben deze tekst ondertussen gekregen in uitgelekte vorm. Uiteraard heb ik die eerst gelezen, vooraleer tot deze vraag over te gaan. Ongetwijfeld heeft ook de minister het arrest gelezen of kennis genomen van de essentialia.

Bart Laeremans

Mijnheer de minister, wij hadden wel enigszins verwacht dat er een of ander compromis uit de bus zou komen. Het gaat immers om het Belgisch Arbitragehof, paritair samengesteld naar taalrol en bevolkt door onder andere gewezen politici. Dat is namelijk een van de hoofdkenmerken van het Arbitragehof : zoveel mogelijk het apparaat laten werken en trachten iedereen gunstig te stemmen, ook al moeten daarvoor heel wat kronkels worden gemaakt. Dat is hier zeker gebeurd : men heeft de kool en de geit willen sparen of toch die indruk willen wekken. Men heeft iedereen een deel van de koek willen geven, in die zin dat voor de griffier de taalbepalingen niet meer kunnen, maar voor de vrederechters of een van hen wel.

Dit arrest is niet onbelangrijk. Men heeft gezegd dat het wel degelijk gaat over de bestuurstaalwetgeving en niet over de taalwetgeving in gerechtszaken. Precies op dit vlak werd een gevaarlijk precedent gecreëerd. Men installeert in feite een novum. Het Arbitragehof heeft eigenlijk iets geïnstalleerd dat neerkomt op de invoering van uitvoeringsmodaliteiten van de bestuurstaalwetgeving. Over de bestuurstaalwetgeving is iedereen het uiteraard eens dat die slechts met een tweederde meerderheid bij wet kan worden gewijzigd. Hier heeft men het probleem eigenlijk omzeild door iets nieuws in te voeren, namelijk hoe de bestuurstaalwetgeving zal worden uitgevoerd. Dat gaat ver. Dergelijke termen zijn tot op heden in feite onbekend. In het verleden werd de bestuurstaalwetgeving en al wat daar betrekking op had steeds met een tweederde meerderheid gewijzigd. Nu zal dit kunnen met een gewone meerderheid, als men de bepalingen die men wenst in te voeren maar kan betitelen als uitvoeringsmodaliteiten. Dat is zeer gevaarlijk, want zo kan men zeer ver gaan.

In die context zou het veel logischer zijn dat het Arbitragehof de lijn had doorgetrokken en zowel voor de griffiers als voor de vrederechters de taalbepalingen had opgeheven. Nu hanteert men de logica dat het vredege-recht ook wordt beschouwd als een soort van administratieve functie, een instantie met administratieve taken. In het licht daarvan laat men dan een tweetaligheidsverplichting gelden. Die logica gaat echter niet op. Vergelijkbare diensten zoals, bijvoorbeeld, de belastingdiensten zijn ook gewestelijke diensten die de gemeenten overstijgen, maar ook zij hebben geen tweetaligheidsverplichting in hoofde van personen of van ambtenaren. Zij hebben die wel in hoofde van de dienst : de dienst moet zo worden georganiseerd dat men anderstaligen kan bedienen. Een individuele verplichting op taalvlak bestaat terzake echter niet.

Ondertussen heb ik contact opgenomen met enkele vrederechters om te informeren naar hun administratieve taken. Die zijn uitermate beperkt. De betrokken vrederechters hoorden het blijkbaar in Keulen donderen. Ik heb dan gevraagd of er eventueel aan verkiezingstaken enig

administratief aspect verbonden was waardoor de taalwetgeving kan spelen. Dat is in feite minimaal : ook de verkiezingsdocumenten en dergelijke zijn in het Nederlands gesteld in Nederlandstalige gemeenten. Het enige wat men op het eerste gezicht kon vinden was de akte van bekendheid die kon worden getypeerd als een administratieve zaak. Ook daar moet men zich echter afvragen of het nodig is een tweetaligheidsverplichting te hebben om mensen te helpen bij het opstellen van een akte van bekendheid.

In deze context zou het logischer zijn geweest als het Arbitragehof de tweetaligheidsverplichting voor zowel de griffiers als de vrederechters had stopgezet.

Mijnheer de minister, mijn vragen zijn kort. Wat zult u inzake de griffiers doen ? Volgens mijn informatie werd reeds een vacature uitgeschreven waarop een aantal belangstellenden misschien niet hebben gereageerd omwille van de taalverplichting. Het is logisch om de vacature opnieuw uit te schrijven omdat de wetgeving pas in 2001 van kracht wordt. Daarom lijkt het mij ook zinvol om, naar analogie met de belastingdiensten, de taalverplichting in hoofde van één van de vrederechters te laten vallen. Ik kijk met belangstelling uit naar uw antwoord op deze vragen.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Laeremans, ik ben als minister van Justitie niet bevoegd om een arrest van het Arbitragehof van commentaar te voorzien. Ik moet de uitspraken van het Arbitragehof naleven zoals past in een rechtstaat.

De nodige teksten zullen moeten worden voorbereid inzake de benoemingsvoorwaarden van de hoofdgriffiers om de wet van 25 maart 1999 in overstemming te brengen met het arrest van het Arbitragehof. De vacante plaats van hoofdgriffier werd op 14 mei 2000 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. Omdat het beter is de herkantoning - dat heb ik reeds in andere vragen geantwoord - uit te stellen tot 1 september 2001 en gezien artikel 287 van het Gerechtelijk Wetboek sowieso niet wordt gerespecteerd, moet de publicatie van deze vacature worden geannuleerd. Alle kandidaten die hebben gepostuleerd zullen hiervan worden verwittigd. Te gelegener tijd zal de vacature opnieuw moeten worden gepubliceerd.

Ik heb steeds het standpunt ingenomen om pragmatisch te werk te gaan en de uitspraak van het Arbitragehof af te wachten inzake de benoemingsvoorwaarden en meer bepaald de tweetaligheidsvereisten van de vrederechters die in bepaalde kantons worden opgelegd. Ik stel vast dat het Arbitragehof inmiddels heeft bepaald dat de tweetaligheidsvereiste voor vrederechters in kantons waar gemeenten met faciliteiten op bestuurlijk vlak liggen niet onevenredig is. Ik wens mij aan deze vaststelling te houden.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de minister, uw antwoord inzake de griffiers is duidelijk. Ik neem aan dat de wetswijziging spoedig zal plaatsvinden.

Wat de vrederechters betreft wil ik toch even verwijzen naar uw antwoord van 23 november 1999 waarin u zei dat de taalvereiste voor de vrederechters neerkomt op een grondige kennis van het Frans wanneer de rechts-onderhorige Frans spreekt. U bent daar blijkbaar teruggefloten. In de context van het arrest denk ik dat men de draagwijdte van de tweetaligheidsverplichting anders moet bepalen. Er mag met name geen Frans worden gesproken tijdens de rechtszittingen, tenzij met een tolk. Ik hoop dat u dit standpunt deelt.

De tweetaligheidsverplichting geldt enkel nog in hoofde van de vrederechter voor bestuurlijke taken. Het is niet duidelijk wat onder die bestuurlijke taken wordt verstaan. Volgens mij en volgens de vrederechters die ik heb gesproken gaat dit enkel over akten van bekendheid. Dat is zeer mager om daarvoor een tweetaligheidsverplichting te handhaven, zeker als men weet dat dit zelfs bij de belastingdiensten, waar het over complexe materies kan gaan, niet geldt.

U bent natuurlijk voorzichtig in deze materie. U wenst de consensus in de meerderheid niet te breken en zo weinig mogelijk een kordaat Vlaams standpunt in te nemen. Ik zou het logischer vinden om ook op dit vlak de lijn door te trekken en niet de creatieve compromissen van het Arbitragehof te volgen. Het is voor de wetgever perfect mogelijk om de tweetaligheidsverplichting te wijzigen.

De **voorzitter** : Ik herinner u eraan dat het arrest straks ter beschikking zal zijn. Men kopieert het momenteel. Bovendien vestig ik uw aandacht op de beslissing die door de Senaat is genomen dat de gehele procedure wordt opgeschort, zelfs indien er een uitspraak van het Arbitragehof zou zijn, tot na concertatie in het overlegcomité. Het betreft natuurlijk het hangende ontwerp en niet andere.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Question orale de M. Charles Michel au ministre de la Justice sur "l'adaptation de la législation relative au droit d'auteur aux nouvelles possibilités de l'informatique" (n° 2011)

Mondelinge vraag van de heer Charles Michel aan de minister van Justitie over "de aanpassing van de wetgeving op het auteursrecht aan de nieuwe mogelijkheden van de informatica" (nr. 2011)

M. Charles Michel (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, la présente question ne sera pas aussi brève que celle que j'ai posée il y a quelques instants.

En parcourant la presse la semaine dernière, j'ai été interpellé par un article faisant état de poursuites entreprises par le parquet de Nivelles à l'encontre d'un jeune homme de 19 ans qui avait téléchargé des CD musicaux sur internet. Il semblerait qu'il avait acquis de la sorte une collection relativement importante de CD musicaux. Il avait bien entendu ainsi éludé les droits d'auteur, puisque cette démarche est, si je ne me trompe, tout à fait gratuite.

Or, il semble que cette pratique se généralise ces derniers mois, en particulier grâce à l'utilisation d'un programme dénommé "MP3".

Je mesure parfaitement que l'on se trouve dans une situation où le caractère pénal de l'acte est présent. Mais je me demande dans quelle mesure des poursuites dans de tels cas peuvent être opportunes dès lors qu'il pourrait apparaître qu'il n'y avait aucun but de lucre en l'espèce. Il y avait toutefois sans aucun doute un mécanisme d'éludation des droits d'auteurs.

Je voudrais avancer une autre réflexion à travers cette question, réflexion sur laquelle je ne m'attends pas à une réponse précise de votre part. Je pense à la multiplication, ces dernières années, du vote par le parlement de lois auxquelles on conférerait un caractère pénal. Il y a donc eu une inflation assez extraordinaire du droit pénal. Et je me demande si, dans ce genre d'hypothèses, le droit pénal est opportun. Monsieur le ministre, ne serait-il pas envisageable ou envisagé de réfléchir à une adaptation de notre législation à cette nouvelle technologie et à ce nouvel accès à des oeuvres protégées par les droits d'auteurs ?

M. Marc Verwilghen, ministre : Monsieur le président, chers collègues, le développement des technologies de l'information permet de nos jours l'accomplissement d'actes qui peuvent apparaître délictueux, mais il s'agit de bien analyser les situations qui se présentent.

Tout d'abord, le système "MP3" constitue un outil informatique qui permet d'obtenir une écoute et une reproduction de documents sonores avec une très haute qualité. Le système en soi n'est pas illégal, d'autant plus que la copie privée d'une oeuvre musicale, quel qu'en soit le support, n'est pas illégale, pour autant que le diffuseur de l'oeuvre ait obtenu l'accord pour la diffusion.

Donc, le téléchargement d'oeuvres musicales sur internet au moyen du fichier "MP3" n'est pas en soi une infraction, pour autant que celui qui diffuse ces oeuvres sur un website ait bien obtenu les autorisations nécessaires. C'est là que peut résider le problème : comment savoir si les oeuvres diffusées le sont avec le consentement des ayants droit ?

Marc Verwilghen

A ce propos, un jugement du tribunal de commerce de Bruxelles prononcé le 2 novembre 1999 a retenu la responsabilité d'un "service provider" important de notre pays qui permettait d'accéder à des sites sur lesquels il était possible de télécharger des copies non autorisées d'oeuvres musicales, entre autres du groupe pop U2 et de George Michael. Je précise cependant que cette condamnation est intervenue sur la base de la loi sur les pratiques du commerce, et non sur la base des dispositions sur la protection des droits d'auteur.

Donc si, à titre personnel et strictement privé, une personne copie un programme musical diffusé sur internet, il n'y a pas de problème au sens pénal. Reste posé le débat de la copie privée et de sa rémunération.

Un arrêté royal du 28 mars 1996 relatif au droit à rémunération pour copie privée des auteurs, des artistes-interprètes et des producteurs régit partiellement la question.

Partiellement, parce qu'en son article 2, §3, cet arrêté indique que la rémunération pour copie privée applicable aux supports informatiques s'élève à 0%. Il ne s'agit pas d'une erreur, mais simplement, à l'époque, les techniques ne justifiaient pas d'imposer une telle rémunération.

Je pense que le développement du "MP3" ou d'autres fichiers similaires justifie que l'on réexamine la situation, car, comme vous l'avez souligné, nous nous trouvons là devant un vide légal.

Maintenant, il faut ajouter que si la personne copie des programmes musicaux sur internet en vue de les mettre à disposition, de les louer ou de les vendre via un website, elle tombe sous le coup de l'article 80 de la loi du 30 juin 1994 relative aux droits d'auteur et aux droits voisins. Cet article réprime toute atteinte méchante ou frauduleuse aux droits d'auteur.

A l'examen de notre arsenal juridique dans le domaine pénal, je ne pense pas qu'une adaptation de nos lois pénales soit nécessaire, mais je réserve cependant l'hypothèse de l'adaptation de l'arrêté royal du 28 mars 1996, car apparemment, c'est là que se situe la lacune légale.

M. Charles Michel (PRL FDF MCC) : Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse. Il arrive dans cette commission, ou dans d'autres, que l'on pose des questions en connaissant déjà la réponse. En l'espèce, j'ai véritablement appris des choses très intéressantes sur cette problématique.

Il n'empêche que je rappelle la réflexion que je faisais tout à l'heure. Y a-t-il encore, pour certains types d'infractions, une adéquation entre l'infraction au moment où elle a été conçue et imaginée par le législateur et l'évolution de la technique, qui a pu dépasser le mécanisme tel qu'il était prévu à l'origine ?

Ma question portait d'un exemple précis. Et votre réponse enrichit mon information à cet égard, puisque dans le cas précis qui avait été relaté par la presse, on faisait état de poursuites pénales. Or, si j'ai bien compris votre réponse, on aurait plutôt dû se trouver dans le champ d'application de l'arrêté royal que vous avez évoqué, prévoyant ce fameux 0%, qui semble profiter à celui auquel on reproche d'avoir éludé ces droits d'auteur.

Le président : Monsieur Michel, je dis toujours que la loi belge a donné assentiment de la Belgique sur le traité international de l'Antarctique. Mais qu'en est-il des dispositions pénales pour celui qui ne tient pas son chien en laisse sur le pôle sud ?

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de toekenning van de kopie van een vonnis aan een burger, niet-partij in het geding" (nr. 1993)

Question orale de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "la remise d'une copie d'un jugement à un citoyen tiers à la cause" (n° 1993)

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, recent was er enige discussie binnen het ressort van het hof van beroep en de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen over de afgifte van een kopie van een vonnis van de burgerlijke rechtbank aan een journalist die geen betrokken partij was bij de burgerlijke procedure.

Het hof van beroep heeft in kort geding het vonnis van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg hervormd. Hij heeft in die zin het recht aan de journalist toebedeeld tot het bekomen van een kopie, met als motivering dat er bescherming moet zijn tegen willekeur en dat op de rechtspraak een democratische controle moet kunnen worden uitgeoefend.

Mijnheer de minister, de betrokken partijen krijgen een kopie, de niet-partijen niet.

Ten eerste, zijn er richtlijnen met betrekking tot de afgifte van kopie van vonnissen aan burgers die niet-partij zijn in een burgerlijk geding ?

Ten tweede, geldt dat ook voor vonnissen in strafzaken, waar de betrokken partijen zelfs niet automatisch een kopie krijgen, maar er een dienen te vragen ?

Ten derde, kan uit het arrest van het hof van beroep worden afgeleid dat het recht op privacy geen prioriteit geniet ten aanzien van het recht op openbaarheid ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Verherstraeten, over dit onderwerp zijn er meer dan richtlijnen. Er zijn een aantal wettelijke bepalingen die deze materie regelen.

Ten eerste, artikel 1380 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt, en ik citeer : "De griffiers en de bewaarders van openbare registers verstrekken, zonder rechterlijke beschikking, daarvan uitgifte, afschrift of uittreksel aan allen die zulks verzoeken, tegen betaling van de hun toekomende rechten, op straffe van vergoeding van de kosten en van schade". Artikel 1380, eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek moet worden gecombineerd met artikel 757 van het Gerechtelijk Wetboek dat bepaalt "de pleidooien, verslagen en vonnissen, behoudens in de bij wet voorziene uitzonderingen, zijn openbaar". Uit de samenlezing van de artikelen 783 en 784 van het Gerechtelijk Wetboek blijkt dat de zittingsbladen openbaar zijn. Het heeft vooral te maken met de openbaarheid van de zitting. Het is een van de controlemiddelen, die trouwens ook in de Grondwet een vertaling vindt.

Ten tweede, u vraagt of dit ook, bij richtlijn, van toepassing is op strafrechtelijke zaken. Ook hier is het meer dan een richtlijn. Ik verwijs naar de toepassing van artikel 2 van het Gerechtelijk Wetboek dat dezelfde voorschriften ook in strafzaken weerhoudt.

Mijnheer Verherstraeten, uw derde vraag is rechtskundig zeer mooi gesteld en zou het onderwerp van een thesis kunnen inhouden. Het lijkt mij evenwel niet opportuun dat

ik als minister van Justitie een oordeel zou vellen over een vonnis of een arrest, in het bijzonder wanneer de partijen nog over een rechtsmiddel, in dit geval cassatie, kunnen beschikken. Ik onthoud mij dus van alle commentaar daarover. Ik kan mij wel inbeelden dat in een of ander rechtskundig tijdschrift aan dit onderwerp een artikel zou worden gewijd.

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw verduidelikend antwoord. In uw antwoord verwijst u naar een aantal artikelen uit het Gerechtelijk Wetboek. Mag ik uit uw antwoord impliciet afleiden dat dit voor u een onbeperkte interpretatie inhoudt en krijgt eenieder die erom verzoekt, onafgezien van zijn belang, kopie van het vonnis ?

Minister **Marc Verwilghen** : Ik heb alleen het Gerechtelijk Wetboek geciteerd. Mijn idee terzake doet er niet toe.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 11.12 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 11.12 heures.*